

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U VELIKOJ GORICI
Velika Gorica, Hrvatske bratske zajednice 1

Broj: S-DO-109/2018-428
Velika Gorica, 21. veljače 2023.
AHK/AHK

VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE
putem

TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU
STALNE SLUŽBE U KARLOVCU

Na broj: St- 2498/2016

STEČAJNI DUŽNIK: I.-GRADNJA d.o.o. u stečaju iz Velike Gorice, Kuće, Sv.
Fabijana 34 (OIB: 32782935482)

STEČAJNI I RAZLUČNI VJEROVNIK: REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo
financija, Porezna uprava (OIB: 18683136487)
zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu
u Velikoj Gorici

Ž A L B A

-Republike Hrvatske protiv rješenja naslovnog
suda broj St-2498/2016 od 17. veljače 2023.

Privitak:

- rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb,
Ispostava Velika Gorica, Klasa: UP/I-471-02/10-01/334, Urbroj: 513-07-01-11/25
od 28. veljače 2011.
- uvid u stanje računa poreznog obveznika – dužnika na dan 31. listopada 2022.

Rješenjem naslovnog suda broj St-2498/2016 od 17. veljače 2023. djelomično
je prihvaćen prigovor vjerovnika Ilira Balaja, Velika Gorica, Kuće, Sv. Fabijana 34 te
je određen ispravak diobnog popisa na način da se u I višem isplatnom redu
navedeni vjerovnik i Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava

namiruju svaki 25,37% od čega vjerovnik Ilir Balaj za iznos od 10.021,55 eur/75.507,38 kuna, a Republika Hrvatska, Ministarstvo financija za iznos od 32.908,31 eur/247.947,66 kn.

Republika Hrvatska ovime u zakonskom roku podnosi žalbu protiv navedenog rješenja iz svih zakonom predviđenih razloga.

U obrazloženju pobijanog rješenja Sud navodi kako je iz nekretnina opterećenih razlučnim pravom vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija kao razlučni vjerovnik namiren sa iznosom od 1.670.486,91 kuna sukladno odredbi članka 248. Stečajnog zakona, a u svezi odredbe članka 114. Ovršnog zakona.

Nadalje, Sud obrazlaže kako je uvidom u rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Ispostava Velika Gorica, Klasa: UP/I-471-02/10-01/334, Urbroj: 513-07-01-11/25 od 28. veljače 2011. utvrđeno da su istim obuhvaćene tražbine koje je vjerovnik RH, Ministarstvo financija prijavio u stečajnom postupku i to tražbina koja je priznata u I višem isplatnom redu u iznosu od 1.170.702,11 kuna te u II višem isplatnom redu u iznosu od 6.168.173,98 kuna.

Nadalje, Sud ističe kako su navedenim rješenjem utvrđene i obveze poreza i drugih javnih davanja i to između ostalog porez na dodanu vrijednost, porez na dohodak i prirez porezu na dohodak te da okolnost na kojem mjestu se u rješenju nalazi tražbina prijavljenih doprinosa, a koja sukladno Stečajnom zakonu ulazi u prvi viši isplatni red, odnosno porez na dodanu vrijednost koji sukladno Stečajnom zakonu ulazi u drugi viši isplatni red nije odlučna za određivanje načina namirenja razlučnog vjerovnika.

Slijedom navedenog sud dolazi do zaključka da je vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija kao razlučni vjerovnik namiren u postotku od 22,76%, dakle u prvom višem isplatnom redu sa iznosom od 266.477,08 kuna i u drugom višem isplatnom redu sa iznosom od 1.404.009,63 kuna.

S takvim obrazloženjem suda te izračunom postotka namirenja vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija se ne može složiti te je mišljenja kako je isto potpuno pogrešno.

Odredbom članka 149. Stečajnog zakona propisano je da vjerovnici koji imaju založno pravo ili pravo na namirenje na kojoj stvari ili pravu koji su upisani u javnoj knjizi imaju pravo odvojenoga namirenja na toj stvari ili pravo unovčenja prema odredbama članka 248. ovoga Zakona.

Tražbine razlučnih vjerovnika se namiruju prema redoslijedu određenom pravilima ovršnoga postupka (odredba članka 248. Stečajnog zakona).

Dakle, razlučni vjerovnici su vjerovnici koji imaju pravo na odvojeno namirenje iz određenih dijelova stečajne mase. Razlučno pravo je pravo vjerovnika da tražbinu osiguranu založnim ili s njim u stečaju izjednačenim pravom na stvari ili pravu stečajnog dužnika, namiri iz vrijednosti te stvari ili prava odvojeno i neovisno o namirenju vjerovnika čije tražbine nisu osigurane i neovisno o tijeku stečajnog postupka.

Prijava tražbine u I višem isplatnom redu temeljila se na rješenju Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Ispostava Velika Gorica Kl: UP/I-415-02/14-01/116, Ur.br: 513-07-01-13/14-02 od 24. veljače 2014. iz kojeg je vidljivo da se tražbina prijavljenih doprinosa odnosi na doprinose koji su dospjeli u razdoblju od 7. mjeseca 2010. do 7. mjeseca 2013.

Založna prava u korist Republike Hrvatske, Ministarstva financija na nekretninama u vlasništvu stečajnog dužnika upisana su temeljem rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Kl: UP/I-471-02/10-01/334, Urbroj: 513-07-01-11/25 od 28. veljače 2011. koje rješenje obuhvaća doprinose za razdoblje od 01.01.2005 do 31.12.2007., (sudski broj postupka osiguranja temeljem citiranog rješenja Ovr-1748/11 i Ovr-247/14 Općinskog suda u Velikoj Gorici). Dakle, razlučno pravo ne odnosi se na prijavljeno i priznato potraživanje tražbine I.višeg isplatnog reda po osnovi doprinosa.

Tražbina koja se odnosi na porez i prirez na drugi dohodak prijavljena temeljem rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Ispostava Velika Gorica Kl: UP/I-415-02/14-01/116, Urbroj: 513-07-01-13/14-02 od 24. veljače 2014. u iznosu od 1.170.702,11 kuna, a koja je priznata u I. višem isplatnom redu, sadržana je i u rješenju Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Klasa: UP/I-471-02/10-01/334, Urbroj: 513-07-01-11/25 od 28. veljače 2011. temeljem kojeg je upisano založno pravo u korist RH, Ministarstva financija.

Međutim, iz rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Klasa: UP/I-471-02/10-01/334, Urbroj: 513-07-01-11/25 od 28. veljače 2011. je vidljivo kako se na prvom mjestu nalazi dugovanje po osnovi poreza na dodanu vrijednost, stoga je iz iznosa unovčenih nekretnina na kojima je temeljem navedenog rješenja RH, Ministarstvo financija imalo upisano založno pravo, podmiren upravo dio navedenog poreza, jer je tako tim redom i osiguran založnim pravom.

Podneskom od 8. rujna 2022. vjerovnik RH, Ministarstvo financija je zatražio da se uplata sredstava po rješenjima o namirenju izvršava upravo na račun poreza na dodanu vrijednost te je na navedeni račun i izvršena uplata novčanog iznosa od 221.711,71 eur / 1.670.486,91 kuna.

Kako vjerovnik RH, Ministarstvo financija ima razlučno pravo, dakle pravo na odvojeno namirenje, nije jasno temeljem kojih zakonskih odredbi je sud utvrdio da je isplatom novčanog iznosa od 221.711,71 eur /1.670.486,91 kuna namirena i djelomično tražbina I višeg isplatnog reda.

Odredbom članka 171. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22.) propisano je da kad između istih osoba postoji više istorodnih obveza, pa ono što dužnik ispuni nije dovoljno da bi se mogle namiriti sve, onda će se, ako o tome ne postoji sporazum vjerovnika i dužnika, uračunavanje obaviti onim redom koji odredi dužnik najkasnije prilikom ispunjenja, dok je stavkom 2. propisano da kad nema dužnikove izjave o uračunavanju, obveze se namiruju redom kako je koja dospjela za ispunjenje.

Dakle, primjenom navedene odredbe može se zaključiti da kada dužnik prilikom uplate određenog novčanog iznosa ne naznači koju tražbinu vjerovnika podmiruje tom uplatom, tada se smatra da je uplatio najstarije dospjelo nepodmireno dugovanje, a vjerovnik ima pravo uračunati jedino nespecificiranu dužnikovu uplatu.

Upravo je vjerovnik RH, Ministarstvo financija podneskom od 8. rujna 2022. zatražio da se uplata sredstava po rješenjima o namirenju izvršava na račun poreza na dodanu vrijednost te je na navedeni račun i izvršena uplata novčanog iznosa od 221.711,71 eur/ 1.670.486,91 kuna.

Iz rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Ispostava Velika Gorica Kl: UP/I-415-02/14-01/116, Urbroj: 513-07-01-13/14-02 od 24. veljače 2014. vidljivo je da se tražbina po osnovi poreza na dodanu vrijednost temelji na rješenju Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Klasa: UP/I-471-02/10-01/334, Urbroj: 513-07-01-11/25 od 28. veljače 2011.

Iz poreznog rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Klasa: UP/I-471-02/10-01/334, Urbroj: 513-07-01-11/25 od 28. veljače 2011. je vidljivo da se tražbina s osnove poreza na dodanu vrijednost odnosi na razdoblje od 01.01.2005. do 31.12.2005., zatim na razdoblje od 01.01.2006. do 31.12.2006., od 01.01.2007. do 31.12.2007.

Vjerovnik RH, Ministarstvo financija ističe kako je iz istog rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Klasa: UP/I-471-02/10-01/334, Urbroj: 513-07-01-11/25 od 28. veljače 2011. vidljivo da je na isto stavljena potvrda ovršnosti iz koje proizlazi da je porezno rješenje postalo ovršno 4. studenog 2011. u dijelu pod točkama I.1, I.2, I.3, I.4, I.5, I.6, I.8, I.9, I.10, I.11, I.12, I.13, I.14, I.15, I.16, I.17 i I.19.

Dakle, točka I.7, navedenog poreznog rješenja koja se odnosi na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak po osnovi drugog dohotka i to za razdoblje od 01.01.2005. do 31.12.2005. nije postala ovršna, pa je samim time razvidno da je isplatom sredstava po rješenjima o namirenju doista zatvorena najstarija dospjela nepodmirena tražbina (PDV).

Dakle, i u situaciji da vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija nije zatražio da se uplata sredstava po rješenjima o namirenju izvršava upravo na račun poreza na dodanu vrijednost, primjenjujući navedenu zakonsku odredbu članka 171. Zakona o obveznim odnosima potrebno je namiriti najstarije dospjelo nepodmireno dugovanje i to onim redom kako su tražbine naznačene u istom rješenju, a to je upravo tražbina s osnove poreza na dodanu vrijednost.

Sukladno navedenom, iz iznosa unovčenih nekretnina na kojima nema upisanog razlučnog prava namiruju se djelomično oba vjerovnika I. višeg isplatnog reda (Ilir Balaj i Republika Hrvatska, Ministarstvo financija) i to na način kako je stečajni upravitelj i predložio u svojoj izmjeni diobnog popisa objavljenog na e-oglasnoj ploči suda 22. prosinca 2022.

Slijedom navedenog, vjerovnik Republika Hrvatska predlaže da sud drugog stupnja usvoji ovu žalbu, pobijano rješenje ukine, te isto vratiti na ponovni postupak

sudu prvog stupnja, uvažavajući žalbene navode Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave.

ŽUPANIJSKA DRŽAVNA ODVJETNICA
Andreja Vrančić